

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6ECdo/6/2016
Identifikačné číslo spisu:	6108224277
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6108224277.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej Union poisťovňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 29/A, IČO: 31 322 051, proti povinnej FAROS Banská Bystrica s. r. o. „v likvidácii“, naposledy so sídlom v Banskej Bystrici, Stavebná 1, posledné IČO: 36 044 199, o vymożenie 213,84 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 2Er/1685/2008, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala, so sídlom v Košiciach, Moyzesova 34, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica z 23. februára 2016 sp. zn. 2Er/1685/2008, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.
Oprávnenej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „exekučný súd“) uznesením z 8. apríla 2015 č. k. 2Er/1685/2008-14, vydaným vyšším súdnym úradníkom, vyhlásil exekúciu za neprípustnú, zastavil ju a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.
2. Proti výroku o trovách exekúcie podal súdny exekútor odvolanie, o ktorom rozhodol exekučný súd uznesením z 23. februára 2016 č. k. 2Er/1685/2008-27 tak, že súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.
3. Proti tomuto uzneseniu exekučného súdu podal súdny exekútor dovolanie. Prípustnosť dovolania odôvodňoval ustanovením § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p. t. j. tým, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie exekučného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.
4. Oprávnená vo vyjadrení k dovolaniu súdneho exekútora uviedla, že súdnym exekútorom tvrdená vada konania nie je daná. Navrhla preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdneho exekútora odmietol alebo zamietol.
5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona.

Keďže dovolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 C. s. p. procesné účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov Civilného sporového poriadku, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán dovolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.), a princípu ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

6. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná aj po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. aj nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas naň oprávnenou osobou skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

7. Dovoláním bolo možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťal (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

8. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu boli upravené v ustanovení § 239 O. s. p. a § 237 O. s. p.

9. V preskúmvanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu bolo prípustné, ak ním bolo napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a) O. s. p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b) O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. bolo dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) išlo o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

10. Dovolanie súdneho exekútora smeruje proti uzneseniu, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z uznesení vymenovaných vo vyššie citovanom ustanovení O. s. p., pretože nejde o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a) O. s. p.) a nejde ani o prípad prípustnosti dovolania podľa písm. b) ustanovenia § 239 ods. 2 O. s. p. Prípustnosť dovolania preto podľa § 239 O. s. p. neprichádza do úvahy.

11. V súlade s ustanovením § 242 ods. 1 O. s. p. ukladajúcim dovolaciemu súdu povinnosť prihliaďnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O. s. p. (či už to účastník konania namietal alebo nie), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v písmenách a) až g) tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Podľa § 237 ods. 2 O. s. p. v znení účinnom od 1. januára 2015 dovolanie podľa odseku 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu (Exekučného poriadku).

12. Keďže v preskúmvanej veci súdny exekútor dovoláním napáda rozhodnutie vydané v exekučnom konaní, ide o dovolanie, ktoré je podľa § 237 ods. 2 O. s. p. neprípustné. Najvyšší súd zároveň dodáva, že sa nestotožňuje s tvrdením súdneho exekútora o nemožnosti aplikácie § 237 ods. 2 O. s. p. s poukazom na prechodné ustanovenia Exekučného poriadku, pretože dovolacie konanie nie je konaním exekučným. Navyše, Občiansky súdny poriadok ani neumožňuje najvyššiemu súdu, aby na dovolacie konania začaté po 1. januári 2015 (ako tomu bolo v danej veci), aplikoval ustanovenia účinné do 31. decembra 2014.

13. Pre úplnosť treba dodať, že s vadami konania uvedenými v § 237 ods. 1 O. s. p. nemožno zamieňať prípadnú vecnú nesprávnosť rozhodnutia. Súdny exekútor odňatie možnosti konať pred súdom odôvodňoval hlavne takýmito námietkami (nesprávnym právnym posúdením veci). Najvyšší súd by sa mohol námietkami v tomto smere zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné, čo v danom prípade nie je splnené.

14. So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že v preskúmvanej veci dovolanie proti uzneseniu exekučného súdu nie je prípustné podľa § 239 O. s. p. a ani podľa § 237 ods. 1 O. s. p. Najvyšší súd preto dovolanie súdneho exekútora ako neprípustné odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c) C. s. p.

15. Najvyšší súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo jej v tomto štádiu konania žiadne trovy nevznikli.

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.